

РЕШЕНИЕ

№ 5997

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2357** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Нюко Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 10, ап. 5б, представлявано от Л. Л. - управител, и със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу мълчалив отказ, постановен от директора на ТД на НАП С. по жалба на дружеството жалбоподател срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С220022-023-0000074/14.01.2022 г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител в ТД на НАП С.

В жалбата са изложени аргументи за нищожност и незаконосъобразност на оспорения отказ и соченото ПНПОМ. Иска се тяхната отмяна.

В открито съдебно заседание жалбоподателят „Нюко Инвестмънт“ ЕООД – редовно призовано, представлява се от адв. Г., с пълномощно по делото, която моли жалбата да бъде уважена по аргументи, подробно изложени в нея.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. – редовно призован, представлява се от юрк. К., с пълномощно по делото, която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

На 26.09.2022 г. е депозирана писмена защита от процесуалния представител на ответника, в която подробно се излагат доводи за законосъобразност и обоснованост на обжалваното постановление.

СГП – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд – София – град след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.09.2021 г. по електронен път на „Нюко Инвестмънт“ ЕООД е връчена заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002221005049-020-001/03.09.2021 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която е възложено на органи по приходите извършване на ревизия за задължения за ДДС за периода от 01.09.2019 г. до 31.12.2019 г.

До дирекция „Събиране“ при ТД С. от орган по приходите е направено искане /л. 56/ № Р-22002221005049-039-001/13.01.2022 г. за налагане на мерки за предварително обезпечаване на задълженията, които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена с цитираната по-горе ЗВР по отношение на „Нюко Инвестмънт“ ЕООД. В искането са посочени мотиви, според които се налага предприемане на мерките за предварителното обезпечение, които се свеждат до следните: размерът на активите, които дружеството притежава, са в значително по-малък размер от задължението, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение в предполагаем размер от 643 161.39 лева, като няма данни дружеството да притежава недвижим имот, дялове в други търговски дружества и МПС. В хода на ревизията били установени данни, че не са изпълнени изискванията на чл. 45 от ППЗДДС /наличие на документи, доказващи осъществен ВОД към румънско дружество, като няма плащания и по издадените инвойс фактури. Във връзка с цитираното според органа по приходите декларираните доставки с получател чешко дружество следва да бъдат третирани като такива на територията на страната, облагаеми с данъчна ставка 20 %. В искането е посочено още, че ревизираното лице не е изпълнило изискванията за ВОД на основание чл. 86, ал. 1 и 2 от ЗДДС във връзка с чл. 66 ал. 1 и чл. 67 от ЗДДС по отношение на процесните доставки към румънски дружества, поради което за последните се начислява ДДС в размер на 467 930.14 лева, като очакваният фискален ефект по ЗДДС е в размер приблизително на 467 930.14 лева и лихва в размер на 175 231.23 лева.

На 14.01.2022 г. под № С220022-023-0000074 П. В. на длъжност публичен изпълнител в ТД на НАП С. е издала ПНПОМ на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с което са наложени обезпечителни мерки, както следва: заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ/доставчик на платежни услуги ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА за сумата от 643 161.39 лева, ТБ/доставчик на платежни услуги У. [улица].39 лева и ТБ/доставчик на платежни услуги ОБЩИНСКА БАНКА за сумата от 643 161.39 лева; заповед върху притежаваните от дружеството жалбоподател ценни книги: всички безналични ценни книжа, притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти в Централния депозитар. В ПНПОМ са изтъкнати същите мотиви, посочени в искането за налагането им, като публичният изпълнител е приел, че ще се затрудни събирането на публичното вземане.

Данните по делото сочат, че постановлението е съобщено на дружеството жалбоподател на 21.01.2022 г. /л.35/. На 28.01.2022 г. е подадена жалба до директора на ТД на НАП С. срещу издаденото ПНПОМ, като с решение № ПО-12/04.02.2022 г.

директорът на ТД на НАП С. е оставил жалбата без уважение като неоснователна. В мотивите на решението са възприети за неоснователни възраженията на жалбоподателя, като е посочено, че от направените справки в информационните системи на НАП, ТР и И. е видно, че търговското дружество не притежава други активи, които да послужат за надлежно обезпечаване на предполагаемия размер на бъдещите публични задължения, които са в големи размери, поради което и настоящите обезпечителни мерки на публичния изпълнител - забор на банкови сметки, се явяват правилно и законосъобразно наложени и се явяват единствен начин за защита интересите на държавата. Директорът на ТД на НАП е приел, че оспореното ПНПОМ е правилно и законосъобразно, като издадено от компетентен орган, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата разпоредба задължителни реквизити, включително мотиви. В решението се посочва още, че ако наложеният забор върху банковите сметки на търговското дружество възпрепятства дейността му, то за последното съществува законовата възможност да поиска разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК, а отделно от това, при наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечение на публичното задължение, търговското дружество е разполагало с възможност по чл. 199, ал. 1 от ДОПК да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение, но такова искане не е постъпило. Сочи се, че не са изпълнение и предпоставките на чл. 199, ал. 2 от ДОПК за отмяна на наложеното обезпечение, тъй като не е предоставено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, както и че не са изпълнение и основанията за отмяна на наложените обезпечителни мерки съгласно разпоредбата на чл. 208 от ДОПК.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай не е налице мълчалив отказ от страна на компетентния орган, доколкото, както вече беше посочено, същият се е произнесъл с решение и то в преклузивния 7- дневен срок по чл. 197, ал. 1 от ДОПК. В този смисъл предмет на обжалване в настоящото съдебно производство, противно на соченото в жалбата, е Решение № ПО-12/04.02.2022 г., издадено от директора на ТД на НАП С..

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Т.е. първата предпоставка е установяване висящност на ревизионно производство – такова се доказва да е налице към датата на издаване на постановление за налагане на ПОМ от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Конкретното ревизионно производство срещу „Нюко Инвестмънт“ ЕООД е образувано с издаването на ЗВР № Р-22002221005049-020-001/03.09.2021 г. и следователно по аргумент от чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизията е започнала на 03.09.2021 г., съответно и от този момент е в ход ревизионно производство по смисъла

на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител. Моментът на налагане съвпада с издаването на постановление по чл. 121, ал. 2, а не с влизането му в сила, тъй като съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 6 от ДОПК изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му. Мерките по ПНПОМ изх. № С220022-023-000074/14.01.2022 г. са наложени съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК в хода на ревизията, започната на 03.09.2021 г., като липсват данни, че в периода 03.09.2021 г. – 14.01.2022 г. това ревизионно производство да е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 от ДОПК или да е приключено с ревизионен акт /РА/ по чл. 119, ал. 4, пр. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това конкретното ПНПОМ изх. № С220022-023-000074/14.01.2022 г. /л. 7 и сл./ съдържа подписа на издателя си П. В. - публичен изпълнител при ТД на НАП С., като не се спори от жалбоподателя, че същата изпълнява тази длъжност.

Съдът намира за спазена задължителната писмената форма на постановлението и наличието на всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1- 9 от ДОПК. За налагането на предварителни обезпечителни мерки има направено искане на ръководителя на ревизията /л. 56 и сл./, което съдържа обосновка, която публичният изпълнител изцяло възприема, без да излага нови конкретни доводи, въз основа на които да е избрана наложената обезпечителна мярка. Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се доказва да е налице непропорционалност между тези величини.

Съгласно чл. 121, ал. 3, изр. 1 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е възможно, съгласно чл. 121, ал. 3, изр. 2 от ДОПК наложените предварителни обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай тези изисквания са спазени. Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от страна на оспорващия се представят убедителни доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № С220022-023-000074/14.01.2022 г. запори.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не намира приложение. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на едно бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За

налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1- 8 от ДОПК не се изисква и за това липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалната разпоредба на чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, която изрично позволява ПОМ да се налагат в хода на висящо ревизионно производство за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди да има издаден ревизионен акт за тях като изпълнителен титул.

В жалбата доводите и възраженията са в насока наличие на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 от ДОПК. Съдът, като съобрази горното, намира че и то не е налице, тъй като процесните ПОМ са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. От страна на оспорващия не се ангажират нито с жалбата, нито в откритото с.з. доказателства, че в следствие на така наложените запори дейността на жалбоподателя ще спре или е спряла и/или че същото не може да обслужва своята търговска дейност. За пълнота следва да се отбележи, че по арг. на чл. 121, ал. 3, изр. второ от ДОПК дори и когато наложеното обезпечаване води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, то пак е допустимо, ако наложените обезпечителни мерки не водят до спиране извършваната от ревизираното лице дейност. Последното отново не се опровергава от оспорващата страна, която не представя доказателства, че наложените ѝ запори водят до спиране на търговската му дейност, поради невъзможност тя да бъде обслужвана.

Не се споделя изцяло доводът за нищожност на ПНПОМ. Съгласно практиката на Върховния административен съд евентуалното нарушаване на императивната забрана на чл. 155, ал. 5 от ДОПК за повторно връщане с указания за извършване на нова ревизия би могло да бъде изтъкнато във връзка с евентуалното оспорване на издадения в резултат на новата ревизия ревизионен акт. Следователно в конкретния случай съдебният контрол следва да се осъществи по въпросите за законосъобразността на издаденото решение от директора на ТД на НАП С., респективно на процесното ПНПОМ, но не и по въпросите за валидността и законосъобразността на извършената ревизия, в хода на която са наложените процесните ПОМ.

Не се споделя изцяло доводът за немотивираност на ПНПОМ. Безспорно последното, вкл. и искането на органа по приходите, не се отличават с изявена конкретика на мотивите си и съдържа общи фактически съждения, но в решението на директора на ТД на НАП има достатъчно подробна мотивировка, коментират се конкретни фактически положения, които мотивират горестоящия орган да приема извод за правилност и законосъобразност на извършеното предварително обезпечение – коментиран е значителният размер на очаквани бъдещи публични задължения за ДДС /това е безспорно/, липсата на каквото и да е друго движимо и/или недвижимо имущество на дружеството, което да може да служи като обезпечение за тези бъдещи задължения, освен въпросните сметки и ценни книжа, върху което се налага и запорът. Тези факти не се опровергават от оспорващата страна. Липсата на такова друго имущество, което може да служи за обезпечение на тези бъдещи публични задължения, действително обосновава извод, че налагането на процесните ПОМ е необходимо, защото в противен случай може да се затрудни тяхното събиране. Следва

да се отбележи и обстоятелството, че в решението си директорът на ТД на НАП прецизно сочи, че пред оспорващия съществуват и други процесуални възможности, които гарантират неговото право на свободно извършване на търговската му дейност, като се коментира възможността длъжникът да иска замяна на запора с друг вид ПО съгласно чл.199 от ДОПК, както и възможността по чл. 229 от ДОПК.

Въпросните ПОМ имат привременен характер /арг. от чл. 121, ал. 4 и 5 от ДОПК/, като предназначението им е да дават обезпечителна защита на един ранен етап от ревизионното производство, за да се гарантира събирането на бъдещите публични вземания, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци и осигурителни вноски, които ще се установяват с ревизионен акт. Следва да се посочи, че ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт, бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичния изпълнител пристъпва към продължаване на действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 от ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените вече по основание и размер публични задължения, а ако не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, тогава ще се процедира по реда на чл. 208, ал. 1 от ДОПК.

Настоящият съдебен състав намира с оглед гореизложените съображения, че не е налице основание за отмяна на наложените обезпечителни мерки, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото своевременно направеното искане на ответника по жалбата чрез неговия процесуален представител за присъждане на разноски следва да бъде уважено в размер на 100 /сто/ лева съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Нюко Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 10, ап. 56, представлявано от Л. Л. - управител, и със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу мълчалив отказ, постановен от директора на ТД на НАП С. по жалба на дружеството жалбоподател срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С220022-023-0000074/14.01.2022 г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител в ТД на НАП С.

ОСЪЖДА „Нюко Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 10, ап. 56 да заплати на Териториалната дирекция на Национална агенция за приходите - С. сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ:

